

מ"ת 13676/11/14 - סאמר דוויק, מוחמד עסילה, אחמד עוידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אריה רומנוב
מ"ת 13676-11-14

בעניין: 1. סאמר דוויק
2. מוחמד עסילה
3. אחמד עוידה
המבקשים
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

ב"כ המבקשים: עו"ד יעקב קמר

ב"כ המשיבה: עו"ד אביה גליקסברג-בניטה

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטה להורות על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

2. נגד המבקשים הוגש כתב אישום בו מיוחסת להם עבירת רצח, וכן עבירות נוספות. עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה להורות על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם. בהחלטתו מיום 3.2.15 נעתר בית משפט זה (חברי, כב' השופט ר. יעקובי) לבקשת המשיבה והורה על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

3. העילה העיקרית העומדת ביסוד הבקשה לעיון חוזר היא, טענת הסנגור כי בעקבות התפתחויות שחלו מאז ניתנה החלטתו של כב' השופט יעקובי, ובעיקר בעקבות העדויות של העדים שנשמעו עד כה, השתנתה תמונת הדברים בצורה ממשית, וחל כרסום מהותי בחומר הראיות הקיים נגד המבקשים, באופן שמצדיק את שחרורם. בנוסף, הועלתה טענה בדבר הזמן שחלף מאז נעצרו המבקשים.

4. המשיבה דוחה את טענות הסנגור בדבר שינוי שחל בתמונת הדברים. בעניין זה נטען בין היתר, כי עדותו של העד העיקרי, ג'נידי, כבר הסתיימה, ובמהלך שמיעת העדות חזר העד על הדברים שמסר בחקירותיו במשטרה, ואשר תמציתם מתוארת בכתב האישום.

5. לפי מה שנמסר, עד כה התקיימו למעלה מ-10 ישיבות הוכחות ונשמעה עדותם של 17 עדים. עוד נמסר, כי קבועים עוד 19 ישיבות הוכחות במהלך חודשים ספטמבר, אוקטובר, נובמבר.

6. נקודת המוצא לדיון בבקשה המונחת לפניי היא החלטתו של כב' השופט יעקובי. השאלה אליה עליי להידרש היא, האם מאז ניתנה ההחלטה חל שינוי המצדיק את שחרורם של המבקשים. במסגרת ההחלטה שניתנה על ידו פירט חברי את עיקר הראיות באמצעותן מבקשת המשיבה להרשיע את המבקשים. הראיה העיקרית היא, כאמור, עדותו של העד ג'נידי, אשר לדבריו ולטענת המשיבה שהה עם המבקשים במהלך האירועים מושא כתב האישום, והיה עד ראיה ושמיעה לאשר ארע. לעדות זו מצטרפות ראיות נוספות ובהן סרטונים המתעדים את שהתרחש בשלושה (או ארבעה) מוקדים. עדותו של מועתז דקידק; עדותו של זיאד קסאס; שרידי ירי שנמצאו במכונית בה לפי הטענה נסעו בני החבורה. התבטאויות במהלך תרגילי חקירה שנעשו על ידי המשטרה; קיומו של מניע למעשה הרצח, ועוד.

7. הלכה היא, כי לצורך שחרורו של נאשם בשל שינוי במצב הראיות, יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה. מדובר בשינוי שצריך שיהיה בו כדי להפוך את הקערה על פיה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכויו עולים על הסיכויים להרשעתו. מהפך זה צריך להסתבר מני ובה מתוך העדויות, וכל עוד אין בחומר הראיות כדי להפוך, על פניה, את גרסת התביעה, או כדי לכרסם בה כרסום עמוק, אין מקום להורות על שחרור הנאשם ממעצר (בש"פ 4794/95 **שבי ואח' נ' מדינת ישראל** (6.8.1995)).

8. שמעתי את טענות הצדדים ולא שוכנעתי כי חל במצב הראיות כרסום אשר יש בו כדי לשנות בצורה מהותית את תמונת הדברים שהייתה מונחת ערב מתן ההחלטה הקודמת. כפי שכבר צוין, במהלך עדותו חזר ג'נידי על הגרסה אותה מסר במשטרה. במסגרת הדיון לפניי העלה הסנגור בהרחבה טענות בדבר חוסר המהימנות של עדות ג'נידי, ואולם כפי שניתן לראות מהחלטתו של כב' השופט יעקובי, טענות אלה כבר נטענו, לפחות בעיקרן, במסגרת הדיון שהתקיים לפניי (סעיף 7(א) להחלטה). הסנגור טען לפניי, כי במהלך חקירתו הנגדית של העד ג'נידי התגלו סתירות בין הגרסאות שמסר במשטרה לבין זו שמסר בבית המשפט. המשיבה חלקה על טענה זו וציינה, בין היתר, שעד כה היא לא נדרשה לבקש ביחס לאיש מהעדים שהעידו, כי ההודעות שמסר במשטרה יתקבלו כראיה לפי סעיף 10א' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

9. במסגרת הטיעונים שנטענו לפניי העלה הסנגור טענה בדבר הבחנה שיש לערוך בין מבקש מס' 1, אשר לטענת המשיבה היה האדם שירה במנוח ובאדם שהיה על ידו, לבין מבקשים 2 ו-3 להם לא מיוחס הירי כלפי המנוח והאדם שהיה על ידו. המשיבה טוענת שמדובר במבצעים בצוותא ולכן דינם זהה.

הסנגור טוען שגם לשיטתה של המשיבה, אין הדבר כך. אינני נדרש להכריע במחלוקת זו, שהייתה קיימת גם בעת שהתקיים הדיון בבקשת המשיבה להורות על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים. הדעת נותנת, שהמותב לפניו מתנהל התיק העיקרי, יצטרך לתת דעתו לטענות שמועלות על ידי הסנגור במסגרת הכרעת הדין, על יסוד תמונת הדברים המלאה שתהיה מונחת לפניו בסופו של יום. כך לגבי טענה זו, וכך לגבי כל העניינים האחרים שהועלו על ידי הסנגור. אוסיף ואומר, שגם אם בסופו של יום מבקשים 2-3 לא יורשעו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום (ואינני מביע כל דעה בעניין זה), קיימת אפשרות סבירה שיורשעו בעבירות אחרות, שאף הן חמורות ומצדיקות מעצר.

10. באשר לטענה בדבר חלוף הזמן, הרי שכפי שצוין, שמיעת המשפט מצויה עתה בעיצומה, וקבועים מועדי הוכחות רבים במהלך החודשים הקרובים.

11. סוף דבר - לא ראיתי עילה לשנות את ההחלטה שהורתה על מעצר המבקשים עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם, ועל כן אני דוחה את הבקשה.

12. בהתאם למוסכם על הצדדים, המזכירות מתבקשת לשלוח אליהם החלטה זו.

ניתנה היום, כ"ט אב תשע"ה, 14 אוגוסט 2015, בהעדר

הצדדים.